

Bilag til spørgsmål 86

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Den 8. maj 1984

I skrivelse af 7. maj 1984 (2.kt. j.nr. 215000-1-83) har ministeriet for kulturelle anliggender anmodet justitsministeriet om en udtalelse i anledning af et spørgsmål fra folketingets kulturudvalg, stillet i forbindelse med behandlingen af forslag til lov om museer m.v. Spørgsmålet lyder således:

Spørgsmål 86:

»Ad § 10, stk. 1, § 11, stk. 2, og § 34, stk. 3

Af ovennævnte bestemmelser fremgår, at ministeren for kulturelle anliggender kan foretage bestemte dispositioner »efter forelæggelse for Statens Museumsnævn«.

Ifølge den nugældende lov foretages de pågældende dispositioner »efter indstilling fra Statens Museumsnævn«.

Udvalget beder ministeriet foranledige, at der tilgår udvalget en udtalelse fra justitsministeriets lovafdeling om den reelle forskel på de nævnte formuleringer samt betydningen heraf i praksis.«

I den anledning skal justitsministeriet udtale:

I forbindelse med den lovtekniske gennemgang af forslag til lov om museer m.v. har justitsministeriet anbefalet ministeriet for kulturelle anliggender at ændre den sproglige udformning af en række bestemmelser i lovforslaget, hvorefter en afgørelse skal træffes »efter indstilling fra . . .« til, at afgørelsen skal træffes »efter forelæggelse for . . .« eller lignende formuleringer.

Justitsministeriets anbefaling skal ses på baggrund af, at det nærmere retlige indhold af en forskrift om, at en afgørelse træffes »efter indstilling fra« en anden myndighed

m.v. undertiden kan give anledning til tvivl, herunder navnlig om den kompetente myndighed er bundet af indstillingens indhold. Der kan herved henvises til *Poul Andersen: Dansk Forvaltningsret* (5. udgave, 1965), side 344 ff, *Carl Aage Nørgaard: Forvaltningsret, sagsbehandling* (2. udgave ved Jens Garde, 1981), side 104 f, og *Jørgen Mathiassen i Juridisk Grundbog* (3. udgave, 1975), side 255–56. I litteraturen er der peget på, at det nærmere indhold af sådanne forskrifter må fastlægges ved en fortolkning af den enkelte bestemmelse, og at udgangspunktet for fortolkningen må være, at indstillingen ikke er bindende for den kompetente myndighed.

I modsætning hertil er det almindeligt antaget i den forvaltningsretlige teori, jfr. f.eks. *Jørgen Mathiassen a.s.*, at formuleringen »efter indhentet udtalelse fra« og efter justitsministeriets opfattelse på linje hermed formuleringen »efter forelæggelse for« alene indebærer en pligt for den kompetente myndighed til at høre den anden myndighed m.v., forinden den træffer afgørelse.

I forbindelse med den lovtekniske gennemgang af forslaget til ny museumslov oplyste ministeriet for kulturelle anliggender, at det ikke var meningen med forslagene til bestemmelser om, at ministeriet træffer afgørelse »efter indstilling fra . . .«, at ministeren skulle være bundet af de indhentede udtalelser.

På denne baggrund anbefalede justitsministeriet, at bestemmelserne blev udformet således, at spørgsmålet om, hvorvidt ministeren ville være bundet af en udtalelse, ikke giver anledning til tvivl.

ERIK NINN-HANSEN

/ C. Rosholm

Til ministeriet for kulturelle anliggender